

Saulus zijn duistere toekomst

PASTOR RICKY KURTH

Word je gekweld door de herinnering aan dingen die je in het verleden hebt gedaan? Als dat zo is, de volgende keer dat de duivel je aan je verleden herinnert, herinner hem dan aan zijn toekomst - in de poel des vuurs (Openbaring 20:10)!

Over martelende herinneringen gesproken, de apostel Paulus sprak vaak over zijn duistere verleden op een manier die impliceerde dat zijn verleden hem achtervolgde (vgl. 1 Kor. 15:9). En ik vraag me vaak af of de grote dankbaarheid die hij God betuigde, voor het redden van hem uit zijn duistere verleden (1 Tim. 1:13-14), op zijn minst gedeeltelijk te wijten was aan een vermoeden dat hij had van de duistere toekomst waartoe zijn verleden hem had kunnen leiden.

We weten dat Saulus een type was van de Antichrist omdat hij Gods volk "vernietigde" (Handelingen 9:21), en Daniël voorspelde dat de antichrist "...het heilige volk zal verderven" (Dan. 8:24). Maar ik geloof dat Saul meer was dan alleen een type van de Antichrist. Als God Zijn profetische programma niet had onderbroken met de bedeling van de verborgenheid, denk ik dat Saulus de Antichrist zou zijn geworden.

Overweeg wat David zei toen hij profetisch sprak over het beest en zijn voetvolk in Psalm 27, en kijk of zijn woorden niet klinken voor jou als over Saulus:

Statenvertaling: *"Psalm 27:12: Geef mij niet over in de begeerte mijner tegenpartijders; want valse getuigen zijn tegen mij opgestaan, mitsgaders die wrevel uitblaast.*

King James Bible: *"Psalm 27:12: Deliver me not over unto the will of mine enemies: for false witnesses are risen up against me, and such as breathe out cruelty.*

Psalm 27:12 vertaald vanuit de King James Bible: *Lever mij niet over aan de wil van mijn vijanden: want valse getuigen staan tegen mij op, en zij die wreedheid uitblazen.*

Klinkt dat niet als over Paulus, toen hij *"blazende nog dreiging en moord blies tegen de discipelen des Heeren "* (Handelingen 9:1)?

Als je je afvraagt waarom ik denk dat David het had over de Antichrist en zijn stormtroepen in Psalm 27, laten we dan een back-up maken van twee verzen om de context te krijgen en te leren wanneer David voorspelde dat zijn vijanden wreedheid zouden uitademen in die profetische Psalm. Hij zei dat het zo zou zijn:

"Psalm 27:10-12: 10 Want mijn vader en mijn moeder hebben mij verlaten.....mijner tegenpartijders (= vijanden)die wrevel (= boosheid) uitblaast.

We hebben geen gegevens dat Davids ouders hem ooit in de steek hebben gelaten. Maar we weten dat veel vaders en moeders hun zonen in de steek zullen laten tijdens de Verdrukking, want de Heer beschreef die verschrikkelijke dag door te voorspellen dat:

"Markus 13:12-14: 12 En de ene broeder zal den anderen overleveren tot den dood, en de vader het kind (KJV ~de zoon);14 Wanneer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting.....",

De gruwel der verwoesting is het beeld dat de valse profeet voor het beest zal oprichten (Openbaring 13:11-15). Dat betekent dat het de context van Psalm 27 tot een verdrukking passage maakt. En Saul en zijn trawanten passen zeker in het plaatje en passen er goed in als het gaat om Davids voorspelling van "zij die wreedheid uitblazen".

Zou, zou kunnen, zou moeten

U zegt: "Maar Saulus kon niet in de antichrist zijn veranderd, want hij is uiteindelijk niet de antichrist geworden!" Als je dat denkt, vergelijk dan wat ik over Saul zeg met wat God zei over Elia:

"Mal. 4:5: Ziet, Ik zende ulieden den profeet Elia, eer dat die grote en die vreselijke dag des Heeren komen zal.

God beloofde Elia terug te sturen vóór de "vreselijke" dag des Heeren, d.w.z. de tweede helft van de verdrukking, het deel dat bekend staat als "de grote Verdrukking" (Matth. 24:21). Maar weet je nog wat de Heer zei over die belofte?

"Matth. 11:12 en 14: 12Johannes den Doper14 En zo gij het wilt aannemen, hij is Elias, die komen zou

Johannes zou Elia zijn geweest als het volk Israël "het" zou hebben ontvangen, d.w.z. het koninkrijk dat de Heer hen kwam aanbieden. Zoals het nu is, zal een andere Elia opstaan in de Verdrukking.

En hetzelfde geldt voor Saulus. Als God Zijn profetische programma niet had onderbroken, geloof ik dat Saulus de Antichrist zou zijn geweest. Maar nu zal er een andere Antichrist opstaan in de Verdrukking.

Dit betekent dat de Antichrist geen arme, ongelukkige ziel zal zijn die gedoemd is het beest te worden, en geen keus zal hebben in deze kwestie. God voorspelde dat er een Antichrist zal zijn, maar Hij veroordeelde niet één of andere arme sloeber om hem te worden. Het is een beetje zoals de profeten voorspelden dat iemand de Heer zou verraden, maar ze voorspelden niet dat Judas het zou doen. Hij was gewoon een hebzuchtige man die die zilverstukken wilde hebben, en zo paste hij precies.

Saulus begon in Handelingen 8 dreiging en moord uit te blazen tegen Gods volk. Als je vergeten bent hoe goed hij daarin was, herinner ik je eraan dat:

"Hand. 8:1 en 3: 1En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid.....3 En Saulus verwoestte de Gemeente, gaande in de huizen; en trekkende mannen en vrouwen, leverde hen over in de gevangenis.

Saulus ging zo woest achter de kerk aan dat alle heiligen in Jeruzalem de stad verlieten. Maar in plaats van achterover te leunen en te genieten van de resultaten van wat hij dacht dat goed gedaan was, zegt Handelingen 9:1-2 dat Saulus naar de hogepriester ging om toestemming te krijgen om naar Damascus te gaan en daar ook te beginnen met Gods volk gebonden naar Jeruzalem te brengen.

Klinkt dat niet als wat Johannes over het beest zegt, dat "en de draak gaf hem zijn kracht, en zijn troon, en grote macht" (Openbaring 13:2). De Antichrist krijgt zijn gezag van Satan, net zoals Saulus zijn gezag van die slechte hogepriester kreeg. Zoals Paulus het later zelf uitdrukte:

"Hand. 26:10: Hetwelk ik ook gedaan heb te Jeruzalem, en ik heb velen van de heiligen in de gevangenissen gesloten, de macht van de overpriesters ontvangen hebbende; en als zij omgebracht werden, stemde ik het toe.

Dit geeft ons nog meer reden om te geloven dat Saulus op weg was om de Antichrist te worden. Het lijkt twijfelachtig of Satan persoonlijk zal verschijnen om het beest zijn autoriteit te geven. Het lijkt waarschijnlijker dat de niet-geredde religieuze leiders van de duivel in de toekomst het hem zullen geven. Maar toen de religieuze leiders van Saulus het hem gaven, zien we meer bewijs dat hij op weg was om de Antichrist te worden.

Een nieuwe wereldorde

Maar God maakte een einde aan Saulus zijn moorddadige carrière door hem, in Handelingen 9 te redden. Om dat te doen moest Hij natuurlijk ook een einde maken aan Zijn profetische programma voor Israël. Zie je, Saulus was een godslasteraar (1 Tim. 1:13), en de Heer zei dat godslasteraars niet gered konden worden onder Gods profetische programma, "*noch in deze wereld, noch in de toekomst*" (Matth. 12:31-32). De toekomstige wereld kan daar geen verwijzing zijn geweest naar de bedeling van genade, want het tijdperk van genade was een verborgenheid waar de Heer niet eens naar kon verwijzen, want de verborgenheid was op dat moment nog "verborgen in God" in die tijd (Efeziërs 3:9), totdat Hij het later aan Paulus openbaarde.

Dus weten we dat de Heer verwees naar de toekomstige profetische wereld, de Verdrukking, een ander tijdperk waarin godslasteraars niet kunnen worden gered. Dat betekent dat God, om Saulus te redden, een hele nieuwe wereld moest introduceren, de wereld van de bedeling van genade.

Dit is één van de bewijzen die we hebben dat de bedeling van genade begon met de bekering van Paulus, vanaf het moment dat dit gebeurde:

"Hand. 9:3: En als hij reisde, is het geschied, dat hij nabij Damaskus kwam, en hem omscheen snellijk een licht van den hemel;

Om te begrijpen hoe dit het historische begin markeerde van de bedeling van de verborgenheid, helpt het om te bedenken dat dit licht was: "*een licht, boven den glans der zon*" (Handelingen 26:13). Als je op een dag op straat zou lopen op weg om wat mensen te vermoorden, en je zag zo'n fel licht, dan zou je natuurlijk niet weten wat het was. Als je te veel sciencefictionfilms hebt gezien, zou je kunnen denken dat het een UFO was die zich voorbereidde om je op te stralen.

Maar Saulus kende zijn Bijbel goed genoeg om te weten wat het was. Hij wist wat de psalmist bad in Psalm 104:1-2:

"1.....O Heere, mijn God!2 Hij bedekt Zich met het licht, als met een kleed;.....".

Saulus wist dat God bedekt was met licht, en het zou niet moeilijk voor hem zijn om te concluderen dat elk licht dat helderder was dan de zon een verschijning van God moest zijn. Dat verklaart wat er vervolgens met Saulus gebeurde:

"Hand. 9:4: En ter aarde gevallen zijnde, hoorde hij een stem, die tot hem zeide: Saul, Saul! wat vervolgt gij Mij?"

Van de vertaler: In Hand. 9:1 en 8 staat, in de Statenvertaling, de naam Saulus, maar de Heer noemt hem in Hand. 9:4 Saul. Dat onderscheid is niet aanwezig in de KJV Bijbel.

Persoonlijk denk ik niet dat Saulus viel omdat de helderheid van het licht hem neersloeg. Een fel licht kan je doen schrikken, maar over het algemeen laat het je niet ter aarde vallen. Ik denk dat Saulus met opzet ter aarde viel, zoals Ezechiël deed toen hij een helder licht zag:

“Ez. 1:28: Gelijk de gedaante van den boog, die in de wolk is ten dage des plasregens, alzo was de gedaante van den glans rondom; dit was de gedaante van de gelijkenis der heerlijkheid des Heeren; en als ik het zag, viel ik op mijn aangezicht, en ik hoorde een stem van Een, Die sprak.

Ezechiël wist dat het licht dat hij zag geen gewoon licht was omdat het op een regenboog leek. Als je ooit hebt gezien hoe een glazen prisma licht breekt, weet je hoe het je in staat stelt om alle kleuren te zien die altijd deel uitmaken van natuurlijk zonlicht, maar die niet met het blote oog waarneembaar zijn totdat het prisma het licht breekt. Een regenboog fungeert als een natuurlijk prisma, waarbij waterdruppels de breking doen in plaats van glas. En aangezien Ezechiël stomverbaasd leek bij het zien van dit heldere licht, betekent dit dat onze God woont in een licht dat verbluffend kleurrijk moet zijn. Ik geloof dat Saulus van Tarsen datzelfde veelkleurige heldere licht op de weg naar Damascus zag. Als geleerde rabbijn zou hij zeer bekend zijn geweest met de ervaring van Ezechiël, dus zal hij geweten hebben dat hij in de tegenwoordigheid van God was.

Hij voelt je pijn

Later in Handelingen 9 leren we dat het licht de Heer Jezus was. Ondertussen zul je merken dat de Heer Saulus niet vroeg waarom hij Zijn discipelen vervolgde. Hij vroeg waarom hij Hem vervolgde. Dat komt omdat God het persoonlijk opvat als je Zijn volk vervolgt, zoals we zien toen Jesaja over het volk Israël zei:

“Jesaja 63:9: In al hun benauwdheid was Hij benauwd,.....”.

Zacharia zei tegen zijn landgenoten in Israël:

“Zach. 2:8: want die ulieden aanraakt, die raakt Zijn oogappel aan”.

En sprekend over het slecht behandelen van het volk Israël, zei de Heer Jezus:

“Matth. 25:40: Voor zoveel gij dit één van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan.

Op dezelfde manier voelt het Hoofd van het Lichaam van Christus (Kol. 1:18) jouw beproevingen, net zoals het hoofd van een fysiek lichaam de pijn voelt van alle andere leden (1 Kor. 12:26). Ik hoop dat je daar net zoveel troost in vindt als ik.

Maar als Saulus wist dat het licht dat hij zag God was, waarom vroeg hij dan wat hij vroeg in Handelingen 9:5:

“En hij zeide: Wie zijt Gij, Heere? En de Heere zeide: Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt. Het is u hard, de verzenen tegen de prikkels te slaan.

Het antwoord is dat Saulus misschien wist dat het licht God was, maar hij wist niet of de God die hij zag de Geest was waarover hij zoveel had gelezen in het Oude Testament, of de Zoon van God waarover hij las in Spreuken 30:4:

“Wie is ten hemel opgeklommen, en nedergedaald? Wie heeft den wind in Zijn vuisten verzameld? Wie heeft de wateren in een kleet gebonden? Wie heeft al de einden der aarde gesteld? Hoe is Zijn Naam, en hoe is de Naam Zijns Zoons, zo gij het weet?

Maar toen de Heer Zichzelf openbaarde als de Jezus die Saulus vervolgde, was dat volgens mij niet zo'n grote schok voor hem. Ik denk dat hij altijd had vermoed dat de timmerman van Nazareth God was. Zie je, "prikken" in de Bijbel waren scherpe stokken die mannen gebruikten om ossen ertoe aan te zetten in de richting te gaan die ze wilden. In feite is een stok een andere naam voor een prikkel (Richt. 3:31).

Maar als een os niet wilde gaan waar hij heen moest, schopte hij tegen de prikkels aan. Dus de Heer moet met Saulus hebben gesproken over de gewetensprikkels die hij had ervaren tijdens het afslachten van de volgelingen van de Heer Jezus. Saulus kende de Bijbel goed genoeg om te weten dat de Heer overeenkwam met de Oud Testamentische profetieën over de Messias van Israël, en God gebruikte die profetieën om zijn geweten te prikkelen.

Maar Saulus wilde niet geloven dat de eenvoudige timmerman uit Nazareth zijn Christus was. Dus als hij zijn Bijbel las, schopte hij tegen de gewetensprikkels die Gods Woord hem gaf.

Nu de vraag: Wie, ik?

Nu weet ik dat een goede Christen zoals jij nooit tegen de prikkels van je geweten zou schoppen als het geleid wordt door Gods Woord. Ja, juist. Als je dat wel doet, leidt dat er meestal niet toe dat mensen worden afgeslacht zoals bij Saulus. Maar ik garandeer je dat het één of andere vorm van ellende zal veroorzaken, zowel voor jou als voor de mensen in je leven. Je kunt beter leren doen wat God zegt dat je moet doen en dat ook doen, op elk gebied van je leven, zoals Saulus aanbod te doen in het volgende vers van Handelingen 9:

“Hand. 9:6: En hij, bevende en verbaasd zijnde, zeide: Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal?....”.

Het is niet verwonderlijk om te lezen dat Saulus "beefde" als gevolg van zijn ervaring, want dat is wat mensen altijd deden in de aanwezigheid van God. Habakuk schreef:

“Hab. 3:2-4 en 16: 2 Heere! als ik Uw rede gehoord heb, heb ik gevreesd; Uw werk, o Heere! behoud dat in het leven in het midden der jaren, maak het bekend in het midden der jaren; in den toorn gedenk des ontfermens. 3 God kwam van Theman, en de Heilige van den berg Paran. Sela. Zijn heerlijkheid bedekte de hemelen, en het aardrijk was vol van Zijn lof. 4 En er was een glans als des lichts, Hij had hoornen aan Zijn hand, en aldaar was Zijn sterkte verborgen.....16 Als ik het hoorde, zo werd mijn buik beroerd; voor de stem hebben mijn lippen gebeefd; verrotting kwam in mijn gebeente, en ik werd beroerd in mijn plaats. Zekerlijk, ik zal rusten ten dage der benauwdheid, als hij optrekken zal tegen het volk, dat hij het met benden aanvalle..

Als u uw Bijbel kent, weet u dat wanneer iemand in de Bijbel ook maar één engel zag, ze beefden, laat staan wanneer ze een glimp van de Heer der heerlijkheid opvingen.

Maar als er staat dat Saulus ook "verbaasd" was, roept dat de vraag op: als Saulus al die tijd vermoedde dat Jezus hun Christus zou kunnen zijn, waar is hij dan zo verbaasd over? Maar zijn geweten had hem verteld dat Jezus zijn Christus zou kunnen zijn, dus waarom die verbazing?

Persoonlijk denk ik dat wat hem verbaasde, was dat de Heer hem niet ter plekke doodde! Hij wist dat hij veel meer had gedaan dan Gods oogappel aanraken. Hij had appelmoes gemaakt van Zijn volk, dus nu verwachtte hij dat Gods toorn op hem zou vallen.

Maar de stem die Saulus hoorde was allesbehalve toornig! Aan de woorden die Lukas op heeft getekend, kun je zien dat de Heer ze zacht en teder sprak:

"Hand. 9:4: Saul, Saul! wat vervolgt gij Mij?"

In plaats van woorden als "Sterf, bastaard!" In plaats van te worden vernietigd zoals het beest door de "helderheid" van de wederkomst van de Heer,..... (zie 2 Thessalonicenzen 2:8).

"2 Thess. 2:8: En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijns monds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst;

.....werd Saulus gered door de helderheid van Gods genade (Handelingen 26:13). En het was deze ondoorgrondelijke genade die Saulus ertoe bracht de Heer te vragen wat Hij wilde dat hij doen zou.

Als je het verbazingwekkend vindt dat Gods genade je heeft gered, heb je Hem dan gevraagd wat Hij wil dat je doet? Wie weet hoe donker je toekomst zou zijn verlopen als God je niet had gered. Als je God niet in gebed vraagt wat Hij wil dat je doet als antwoord op Zijn genade, is er geen beter moment dan nu om te beginnen.